

[Ludvig Christensen.]

at Socialministeren paa Forhaand var klar over, at skulde der være en Mulighed for overhovedet at faa gennemført noget i dette høje Ting, maatte det være noget meget beskedent. Lovforslaget indeholder den Bestemmelse, at Lovens Varighed er begrænset til 1. Maj i Aar, og naar det er Tilfældet, forstaar jeg ikke den Kritik, der gaar ud paa, at det skulde forhindre en mere konsekvent Udvikling af Arbejdsløshedslovgivningen. En saa kortvarig midlertidig Foranstaltning kan afgjort ikke være hindrende; det er en Paastand, man kun kan bruge, naar man ønsker at lægge Sten i Vejen for Gennemførelsen af en midlertidig Lov. Paa samme Maade gælder det, at Understøttelsens Omfang er begrænset. 70 Dages Krisehjælp for Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne skulde man ikke synes kunde forskrække, og de Udgiftsberegninger, der foreligger, viser tillige, at det ikke er saa overordentlig store Beløb, der her er Tale om. Paa samme Maade gælder det, at naar de Mennesker, der staar udenfor Arbejdsløshedskasserne, skal have Hjælp i Henhold til denne Lov, er ogsaa den Hjælp begrænset til 70 Dage, og Hjælpen skal være lavere end den vedtægtsmæssige Understøttelse i de Kasser, som den paagældende ellers hørte hjemme under. Lovforslagets øvrige Bestemmelser vedrørende Kontrol synes jeg er fuldt tilfredsstillende, og den Fordeling, der er foreslaaet med Hensyn til Udgifterne, finder jeg meget passende.

Jeg synes ikke, man maa glemme, at Arbejderne i dette Land i meget høj Grad selv har baaret Byrderne ved Arbejdsløsheden. Fra 1907, da vi fik de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, indtil 31. Marts 1931 har de i Arbejdsløshedskasserne forsikrede Medlemmer selv indbetalt 176 Mill. Kr. I 1907 var det gennemsnitlige aarlige Bidrag pr. Arbejdsløshedskasemedlem 8,50 Kr., i det sidst afsluttede Regnskabsaar var det gennemsnitlige Aarsbidrag 67,22 Kr., og det har et Par Gange i Aarene forud været oppe paa mere end 70 Kr. Vi har i de sidste 3 Aars Tid haft Indbetalinger fra Arbejdsløshedskasemedlemmerne paa 18—19—20 Mill. Kr. pr. Aar, og det forekommer rigtignok mig, at naar Arbejderne selv overtager en saa væsentlig Del af de Byrder, Arbejdsløsheden medfører, bør man fra Statsmagtens Side komme dem til Hjælp i de Krisesituationer, hvor det er umuligt for dem at klare sig med den vedtægtsmæssige Hjælp.

Det bliver nu hævdet, at det Lovforslag,

der foreligger, er fuldstændig i Strid med de forsikringsmæssige Principper. Men maa jeg saa ikke erindre om, at det var i 1927, da man afskaffede den fortsatte Hjælp, der hvilede paa Forsikringsprincippet, at man slog Forsikringsprincippet i Stykker. Udgifterne blev ikke mindre af den Grund, det viser de Oplysninger, der ledsager det foreliggende Lovforslag. Fattighjælpen ude omkring i Landet — det gælder ikke alene Bykommunerne, men ogsaa i meget høj Grad Landkommunerne — steg med 3 Mill. Kr. pr. Aar, og der var 8 000 Familier mere her i Landet, der efter Krisehjælpens Afskaffelse i 1927 kom ind under Fattighjælp. Hjælpekassendgifterne er steget fra 9,5 til 17,9 Mill. Kr., og det r Hjælp, der ydes, netop som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) ønskede, at Hjælpen skal ydes, naar der ikke er Tale om forsikringsmæssig Hjælp, nemlig efter Skøn. Hjælpekassenhjælpen ydes efter Skøn og er dog vokset saa voldsomt, som den er, og hermed er Beviset præsteret for — hvis man overhovedet behøvede noget Bevis for det —, at man ikke ved at foretage en Nedskæring i Lovgivningen er i Stand til at afskaffe Nøden. Der blev ganske vist i Loven af 1927 gennemført Bestemmelser, som tog Sigte paa Oprettelse af Krisefonds indenfor Arbejdsløshedskasserne, men det var ganske umuligt for Kasserne efter de Bestemmelser, der stod i Loven af 1927, at gaa til Oprettelsen af Krisekasser. Kontingenterne havde været saa høje i Kasserne, at det var ganske umuligt, hvilket det i øvrigt endnu er, at spænde Buen stærkere. Man erkendte ogsaa fra Venstres Side, at den Lov, man havde gennemført i 1927, ikke var til at arbejde med, og derfor fik vi Loven af 12. April 1928, hvorefter der kan ydes et Tilskud af 10 Kr. pr. Arbejdsløshedskasemedlem og 5 Kr. i rentefrit Laan til Oprettelse af Krisefonds. Og hvad er der sket siden? Ikke det, som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) paastod: at Socialdemokratiet har modarbejdet Oprettelsen af Krisekasser. Tværtimod, enhver, der er kendt med Forholdene, ved, at vi har gjort, hvad vi kunde, for at hjælpe med til Oprettelse af Krisekasser, men det er en given Ting, at naar Arbejdsløshedskasserne efter meget langvarige Kriseperioder staar med fuldstændig tømte Kasser, for manges Vedkommende med Laan, meget store Laan, der skal afbetales gennem Ekstrakontingenter, og med fortsat løbende Ekstrakontingenter for at skaffe en ny Reservefond til at modstaa den første kriseagtige Indvirkning paa Udbetalingen af vedtægtsmæssig Hjælp,